

Név: Godányi Dorottya

Szak, évfolyam: Gyógyszerész, 4. évfolyam

Tanév: 2024/2025 őszi félév

Célország, város: Dél-Korea, Anseong

Fogadó intézmény: Chung Ang University

Godányi Dorottya vagyok, gyógyszerész hallgató a Pécsi Tudományegyetemen és a Pannónia Ösztöndíjprogramnak köszönhetően egy félévet Dél-Koreában, azon belül is Anseongban tanulhattam. A Pannónia Ösztöndíjprogramról először akkor hallottam, amikor elkezdtem keresgélni külföldi tanulmányi lehetőségek után. Szerencsére az egyetem honlapján elég sok információt meg lehet tudni a programról, a követelményekről és arról, hogy kitől lehet segítséget kérni, ha kérdésünk van. Amikor jelentkeztem a programra, a célom az volt, hogy fejlesszem az angol nyelvű kommunikációs képességeimet, tapasztalatokat és élményeket szerezzek, valamint megismerjek más nemzetiségű embereket és az ő kultúrájukat. És ez a program ezt lehetővé is tette számomra.

Sok élményben volt részem ebben a félévben, de azért voltak nehézségek is. Például az Anseong-i campuson, ahol én tanultam, kevesebben beszéltek angolul, így eleinte nehézkes volt egy-két dolgot elintézni, de szerencsére a Global Lounge-ban találtunk segítőkész embereket, akik szívesen segítettek nekünk. Illetve, ha nincs egyedül az ember, akkor mindent könnyebb megoldani, nekem sokat segített, hogy a többiekkel együtt kerestünk megoldást a problémákra, amitől közelebb is kerültünk egymáshoz. A nyelvi nehézségek megoldására nagy segítség volt a Papago fordító alkalmazás, de ha csak egyszerűbb dolgokról volt szó, akkor sokat segített, hogy tanultam a koreai nyelvet korábban, így valamennyire alkalmazni is tudtam.

A félév kezdetén repülővel utaztam ki, szerintem elég sok lehetőség volt, különböző légitársaságok különböző árakkal, sőt még közvetlen járat is van Szöulba, bár én nem azzal mentem. Nekem a kollégiumba való bejelentkezés miatt nem felelt meg a közvetlen járat időpontja, így egy másik járatot kellett választanom, de így is kényelmes utam volt a Finnair-rel. Viszont az Incheon-i repülőtérrel kicsit nehézkes volt Anseong-ba jutni, különösen nagy bőrönddel. A helyzet az, hogy Koreában nem sok buszra engednek fel bőrönddel, így nem nagyon van más lehetősége az embernek, mint taxival menni. Én félig busszal mentem és félig taxival, így a taxi nem volt olyan drága, bár az is egy jó megoldás, ha megosztod valakivel a taxit és így a költségét is.

A szállásom az egyetem kollégiumában volt a campuson. Még a félév kezdete előtt kaptam tőlük emailt, hogy szeretnék-e jelentkezni oda. Jelentkeztem is, mivel praktikus volt, hogy a campuson volt, pár perc sétára az egyetemtől. Ami az árát illeti, szerintem ez volt a legolcsóbb megoldás, 860 000 won volt a félévre, azaz a 16 hétre. Viszont nem havonta kellett fizetni érte, hanem egy összegben október elején. Egyébként a kollégium kényelmes volt, egy szobatársam volt csak, ugyan a mosdó és a zuhanyzó közös volt az emeleten, de mindennap takarították.

Az egyetemen nem gyógyszerész tárgyakat tanultam, hanem biotechnológiásokat, de számomra érdekesek voltak és tanultam új dolgokat. Illetve az egyik tantárgy segített jobban megérteni az általam már korábban tanult biokémiát. Maga az oktatási rendszer egy kicsit más, mint a miénk. Náluk 16 hétből áll egy félév, a 8. héten nincsenek tanórák, hanem midterm van, ami igazából egy félévközi tesztnek felel meg. A 16. héten pedig a vizsgák vannak, azon a héten szintén nincs már oktatás. Az én tantárgyaimnál a vizsga csak a félévközi teszt után tanult tananyagból volt, így nem kellett az egész félévből felkészülni rá. Illetve mindegyik vizsga írásbeli volt, a szóbeli vizsgák náluk nem gyakoriak. Az érdemjegy 45 százalékát teszi ki a félévközi teszt és 45 százalékát a vizsga, a maradék 10 százalék pedig a jelenlét. Számomra érdekes volt, hogy a diákok, ha valamit nem értettek a tananyagból, sosem az órán kérdezték meg jelentkezővel, hanem óra után álltak sorba a tanárhoz.

Voltak programok a félév során, bár főleg a szőuli campuson. De volt, ami a mi campusunkon volt, például szeptember végén fesztivál napok voltak, aminek keretében 3 nap mindegyikén ingyenes koncertek voltak. Illetve a félév kezdetén volt orientációs nap, amikor körbevezettek a campuson, és a félév végén pedig búcsú ünnepség, de ezek is a szőuli campuson voltak, a búcsú ünnepségen mindenki kapott oklevelet. Ezentúl november végén a kollégium szervezett programokat, aminek köszönhetően musicaleket nézhettünk meg, tradicionális koncertet és klasszikus zenei koncertet hallhattunk egyetemistáktól. Illetve még a félév kezdetén mindenkit beosztottak egy koreai diákhoz, a Buddy-nkhoz, akitől nyugodtan kérdezhettünk bármit, segített nekünk az ottani életben, boldogulásban.

Koreában a tömegközlekedéshez T money kártyára van szükség, amit minden buszhoz és metróhoz lehet használni az egész országban. Ez a kártya úgy működik, mint egy bankkártya, felszálláskor is le kell csippantani és leszálláskor is. A metró állomásokon vagy a kisboltokban lehet feltölteni a kártyát, de csak készpénzzel. Ami az étkezést illeti, én a campuson lévő menzán ettem legtöbbször, mert olcsón adtak meleg ételt és így alkalmam volt a koreai ételeket is kipróbálni. A menzán hétköznaponként 3 étkezést adtak, de mindig előtte kellett hozzá jegyet venni egy automatából. Viszont a koreai ételek nagy része csípős, így arra vigyázni kell, ha valaki nem bírja olyan jól a csípőset. Hétvégénként pedig lehetőségem volt a campushoz közeli éttermeket kipróbálni, ugyanis a koreai éttermek az otthoniakhoz képest nem olyan drágák, illetve a campuson lévő kisboltból is könnyen lehet ételt venni.

Ha az egyszerű megélhetési költségeket vesszük, arra nekem bőven elég volt az ösztöndíj, bár az is igaz, hogy ebben nincs benne a repülőjegyek ára. Valamint ez nyilván attól is függ, hogy mennyi programot csinál az ember és azok mennyibe kerülnek.

Az egész mobilitásban számomra az volt a legjobb, hogy más nemzetiségű barátokat szerezhettem, így megismerve az ő kultúrájukat és nyelvüket, illetve az élmények, a sok program, amit együtt csináltunk a többiekkel. Valamint az angolom gyakorlásában is sokat segített ez a félév, és külön örültem, hogy a koreai nyelvtudásomat is tudtam gyakorolni.

Amiért mindenkinek ajánlanám, az az, hogy sok tapasztalatot szerez az ember és sokkal talpraesettebbé is válik, rengeteget fejlődik, sok új barátot lehet szerezni és rengeteg élményt gyűjteni. Egy felejthetetlen élmény és emlék marad majd.

Ha tanácsolnom kell valamit, akkor azt javaslom, hogy érdemes legalább a koreai nyelv alapjait megtanulni, mielőtt Koreába utazik valaki, mert ugyan sok helyen vannak angol feliratok, de nem mindenhol tudnak feltétlenül angolul, így hasznos lehet a koreai nyelv ismerete. Illetve nagyon érdemes minél hamarabb szerezni ottani SIM kártyát, mert sok helyen jól jön, ha van koreai telefonszámod.

